Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

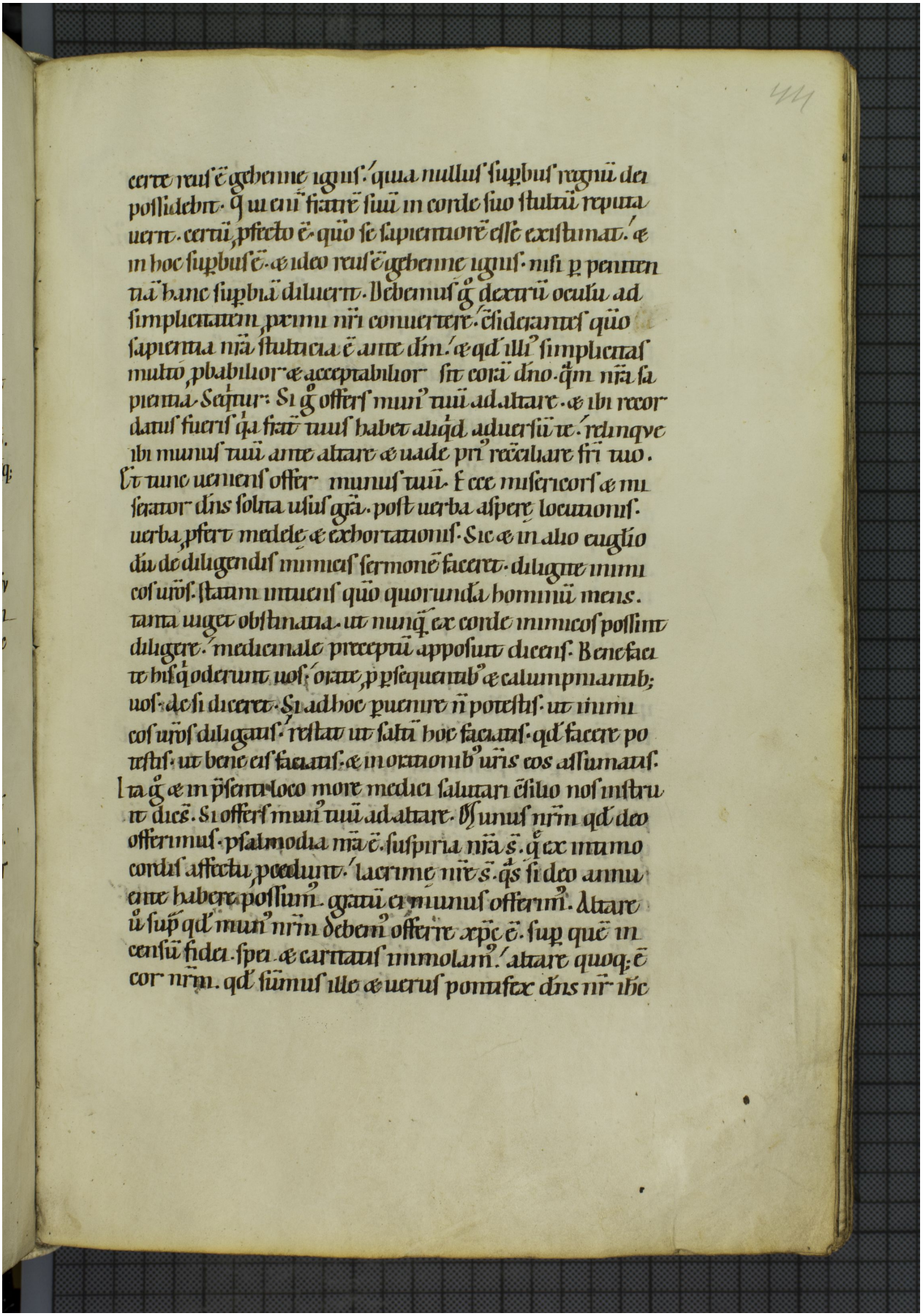

44

certe reus ē gehenne ignis. quia nullus superbus regnū dei
possidebit. Qui enim fiatre suū in corde suo stultū reputa
uerit. certū, profecto ē. quō se sapientiorē esse existimat. et
in hoc superbus ē. et ideo reus ē gehenne ignis. nisi p penitentiā hanc superbiā diluerit. Debemus g dextrū oculū ad
simplicitatem, primi nri conuertere. Considerantes quō
sapientia nra stultitia ē ante dm. et qd illi simplicitas
multo, probabilior et acceptabilior sit coram dno. qm nra sapientia. Sequitur: Si g offers munus tuū ad altare. et ibi recordatus fueris qa frater tuus habet aliqd aduersū te. relinque
ibi munus tuū ante altare et uade prius reconciliare fri tuo.
Et tunc ueniens offer munus tuū. Ecce misericors et miserator dns solita usus gra. post uerba aspere locutionis.
uerba, pferit medele et exhortationis. Sic et in alio euangelio
diu de diligendis inimicis sermonē faceret. diligite inimicos uros. statim intuens quō quorunda hominū mens.
tanta uiget obstinatia. ut nunq ex corde inimicos possint
diligere. medicinale preceptū apposuit dicens. Benefacite his qui oderunt uos. orate, p psequentib et calumpniantib
uos. de si diceret. Si ad hoc puenire ñ potestis. ut inimicos uros diligatis. restat ut saltū hoc faciatis. qd facere potestis. ut bene eis faciatis. et in orationib uris eos assumatis.
Ita g et in psalmi loco more medici salutari ēsilio nos instruit dicēs. Si offers munus tuū ad altare. Si unus nrm qd deo
offerimus. psalmodia nra ē. suspiria nra s. q ex intimo
cordis affectu, procedunt. lacrime nre s. qs si deo animam
habere possum. gratū ei munus offerim. Altare
u sup qd munus nrm debem offerre xpc ē. sup quē incensū fidei. spei et caritatis immolam. altare quoq ē
cor nrm. qd sumus illo et uerus pontifex dns nr ibe